

SZÉKELY HIRLAP.

Politikai és társadalmi lap a „Jogász-Egylet” közlönye.

Szerkesztői szállás:

Szentgyörgy-utca 1092. sz. hová a lap szellemi részét illető cikkek küldendők.

Kiadó-hivatal:

Wittich József könyvkereskedése, hova az előfizetési pénzek és reclamatiók küldendők.

Hirdetési díj: Egy háromszor hasábozott garmond sor ára 6 kr; bélyegilleték minden hirdetés után külön 30 kr.

Hirdetéseket elfogad: helyben a kiadó-hivatal; Pesten: Lang Leopold, (Erzsébet tér, 9. sz.) Bécsben: Haasenstein és Vogler (Neu-Marki 14. sz.)

Megjelenik e lap

minden szerdán és szombaton egy egész lven.

ELŐFIZETÉSI AR:

Félévre 3 ft.
Negyedévre 1 „ 50 kr.

Előfizetési fölhívás

a

„Székely Hirlap“-ra.

Ha lapunk ez évbeni működése elég szerencsés volt, igen tisztelt előfizetőinket a további pártolásra megnyerni, tisztelettel kérjük az előfizetési díjt, — mely **évnegyedre 1 ft 50 kr.** a „Jogász-Egylet” igen tisztelt tagjainak 1 ft — a kiadó hivatalhoz, Wittich József könyvkereskedésébe mielőbb beküldeni.

Dobolyi Sándor.

Maros-Vásárhely higgadt, szabad- elvű polgáraihoz!

(M. A.) Polgárok! öt éve annak, hogy viszszanyertük alkotmányos jogainkat; 5 éve, hogy a nemzet újra kezébe vehette sorsát, s a kormány és törvényhozás megindíthatta az ország anyagi és szellemi fejlődését; öt éve, hogy a nemzet eclatans többsége pártolja és helyesli azon politikát, a melynek vezérszemléje a haza dicső fia — Deák Ferencz. Öt év még egy ember életében nem sok, minő kevés az egy nemzet életében, mely örökre van hivatva.

A választási küzdelmek zaja már kezd csendesedni, a felizgatott kedélyek már kezdenek csillapodni, de, miután ti még nem teljesítettétek legfontosabb polgári kötelességtöket, higgadt polgárokhoz illően tegyétek szívetekre kezeiteket s kérdétek meg őszintén magatoktól: vajjon azon párt, mely öt év óta a közjogi kérdés miatt a negatio retrograd állásához oly makacsul ragaszkodik, mely öt év óta izgat a törvény ellen s egy létező intézményt megszüntetni óhaj, mondom azon párt mutathatott volna annyi üdvös reformot fel, mint a józan haladás pártja?

Deák Ferenczet — a haza e providentialis fiát — a kor követelményei és a haza szent érdeke vezették arra, hogy a nemzet többségének pártolása mellett létrehozza az 1867. XII. t. cikket, a mely Magyarországnak elvesztett souverainitását visszaadta, a mely hazánk lételeének garantiáját képezi, s melyet a nemzet nagy többsége már harmadik versen sanctionál.

Ha széttekintünk s látjuk az elszórt nemzetiségek adhaesioját s a nagy államok képződése iránti aspiratiót, ha megfontoljuk, hogy hazánk csakis egy, a minden részben erős kötéllékel összefűzött hatalmas monarchiában lelheti fel jövőjének biztos zálogát: lehetetlen át ne látnunk, hogy a közjogi alap megváltoztatása hazánk létét és biztonságát tehetné kockára. Egy perczig sem szabad megfélekednünk arról, hogy minden küzdelem csak annyiban bír becsül s mindn törekvésnek csak annyiban van becsé amennyiben elérhető célok felé törekszik, hogy a bizonyos jelent a bizonytalan jövőért föláldozunk nem szabad, hogy a mit a mai nap meg nem adott meghozhatja a holnapi, a mi jelenben meg nem ért, megérlelheti a jövő; de ha egy

ország ma elesett, holnap fel nem támadhat. A haza bölcsé erre nézve azt mondja: „az alapnak rendithetlennel kell maradnia, mert ha az alap megrendítettik, előre láthatlan bajok fognak bekövetkezni, melyek az országot veszélybe dönthetik.”

Valóban undorral kell elfordulnunk az ellenzéki napisajtótól, mely a megpróbált jellemű hazafiakat, kik életök minden percét a haza boldogítására fordították, honarúloknak cizimezi, mely parlamentarizmus kormányunkat zsarnoknak, jogfosztogatónak nevezi, a mely feltétlenül megtámadja a jobboldal alkotásait, de nem körvonalozza azokat, a miket helyébe kíván állítani; bizonyítja a létező gyengéit, de sehogy sem igyekszik kimutatni a leendőnek oldalait. Hova fog vezetni e szomorú kinövés a szabadsajtónak?...

Fölösleges suppositiókkal élnem annak bebizonyítására, hogy a történelem is igazolni fogja e párt eljárását. Az európai általános figyelem és helyeslés, az ipar fejlődése, a kereskedelem felvirágzása, a pénzforgalomnak naponta észrevehető növekedése kétségbevonhatlan győzelme e párt eljárásának.

Semmi sem mutatja inkább, hogy öt év alatt mily fejlődésnek indult az ország, mint az, hogy fővárosunk várakozást tulszárnyaló mérvben emelkedik; a vasúthálózatok egymásután építetnek, századokon át elhanyagolt népnevelésünk nagy mérvű lendületet nyert; honvédségünk kész begyakorolt hadsereggé kezd válni, az első fokú bíróságok szerveztettek; az igazságszolgáltatás a közigazgatástól különválasztott, bölcs törvények hozattak, melyek rendezték a törvénykezést és közigazgatást stb. Ime a felsorolt tények hathatósan bizonyítják pártunk életrevalóságát.

Azt mondják az ellenzékiek, hogy nyomasztó az adó; azonban ha megfontoljuk, hogy az ugynevezett fegyveres béke rendkívüli erőfeszítésekre kényszeríti az európai államokat, a melyektől Magyarország sem szabad visszamaradnia; ha megfontoljuk továbbá, hogy meanyi vállalatot kelle hazánknak kezdeményezni a nemzet regenerációja céljából — lehetetlen aztat sokalunk.

De mit sokadozom? hiszen az én gyenge voltzm nem képes méltóan magasztalni azon pártot, mely visszaadta a nemzetet önmagának.

Félre tehát a lelkiismeretlen ámtások rossz akaratu izgatásokkal, mert a történelem tanulságai szerint a hű ábránd, tendensiosus ámtás és az ezt nyomban követő elbizakodás gyakran többet ártanak a hazának és nemzetnek, mint a fegyver éle,

Pest, Buda, Pozsony, Kolozsvár a testvérhaza és a fejedelmi Erdély legnépesebb legvagyonosabb városai képezik színhelyét a Deák-párt legfényesebb győzelmeinek. E győzelmek fenn hangon beszélnek, hogy már a polgári elem ellenzékiekedése higgadtabb felfogásnak adott helyet; hogy az iparos és kereskedő osztály haladni akar és méltányolnyi tudja azok fáradozásait, kik haladásához eszközöket nyujtanak, e győzelmek legyenek buzdító példák Maros-Vásárhely lelkes

polgárai előtt, kik oly sokszor eclatans jelét adták politikai józanságoknak. Ideje már hogy e bércezes kis haza és e nemzet, melynek astarothja annyi véresáldozatot követelt, végre valahára a béke és jóllét ölében felviruljon.

Előre hát polgárok! sorakozzatok hazafias lelkesedéssel a győzelmeskedő Deák-párt zászlójához. Mutassátok meg a testvérhaza és Erdélynek, hogy a székelyföld fővárossa az értelem, miveltség és a józan haladás zászlóját lobogtatja; azon zászlót, melyre e szavak vannak írva: Éljen a haza! Éljen Deák Ferencz!

Megválasztott képviselők névsora.

Buda Sándor Kővárvidék alsók. Deákpárti.
Bustván László Kővárvidék, felső k. D. p.
Br. Vécsey József Nyirbátor. D. p.
Kállai Ákos Szabolcs nagy kállói k. B. o.
Lukács Ignác Szabolcs m. nádudvári. B. o.
Kassai János Székely udvarhely város B. o.
Brennenberg Mór, Kőhalom D. p.
Pap Lajos Kézdi vásárhely. B. o.
Czöbel, Albert Kis Váraid D. p.
Makrai László, Hunyadon, dévai k. B. o.

Szász Róbert és társai folyamodványuk.

(Folyt. és vége.)

Nem állhatott tehát jogában ezen központi választmánynak az idézett 17. §. ellenére 3 napi idő haladék engedélyezés és pedig nem csak azért, mert a törvény világosan ellenkezőt rendel, hanem azért is, mert ezen eljárás által megsemmisítették az 1848. választási törvények azon egyik főfővezér eszméjét, hogy az összeíró bizottságok működése nyilvános ülésekben teljesítenek. Ugyanis a törvények értelmében az összeírási munkálatnak 14 nap alatt és pedig nyilvános ülésben be kell végeztenni, és — ezen központi választmány alkalmat adott arra, hogy a törvényellenesen engedett 3 napi idő haladék alatt az összeírások a nyilvánosság kizárásával állíttassanak össze a nélkül pedig, hogy legalább közszemlére kitenni rendelte volna azon törvényellenesen csak is egy eredeti példányt, mely az összeírás 14 nap alatt készült, hogy így bárki is a benyújtott 3 tisztázott példány azonosságáról az eredetivel — meggyőződhessek.

2. Törvényellenesen tűzte ki a központi választmány a fenn 2) alatt csatolt hirdetmény szerint a reclamationalis határidőket, mert

a) nem adta ki az erre vonatkozó hirdetményt előre, hanem csak június 2-án, tehát az összeírások bevégeztése után 5-ik napon.

b) Ugy tűzte ki a reclamationalis határidőt, hogy annak kezdete az összeírások május 28-án történt bevégeztése után a 9 napra azaz június 6-án esik, holott

c) a m. o. 1848. V. t. cz. 21. §-a szerint a központi választmánynak a választók összeírása bevégeztése után legfeljebb egy hét alatt össze kell ülni a végre, hogy ugyanazon 21-ik §. C) pontja szerint azoknak jegyzékét, kiket a beadott folyamodások folytában az összeírásból kihagyandóknak határoz, a beadott összeírás mindenik példányához az elnöknek és jegyzőnek aláírásával hozzácsatolja.

Már pedig nagyméltóságú miniszter ur mikép ül-hessen össze az idézett c) pont alatti teendők megkezdésére a választmány legfeljebb egy hét alatt akkor, midőn az összeírás május 28-án történt bevégeztése után következő 9-ik napot tűzte ki azon folyamodások átvételének kezdő pontjául, mely folyamodások tárgyalásának megkezdéséhez az idézett 21. §. kezdő szavai szerint legfeljebb egy hét alatt hozzákezdeni kell vala.

Ezen itt jálázatos tisztelettel felfejtett indokok alapján bátrak vagyunk nagyméltóságodat kérni, méltóztassék M.-Vásárhely sz. kir. város központi választmányát, mint a mely hivatali teendőiben a magyar és erdélyországi választási törvények és nagy méltóságod 1872. ápril 16-án kiadott vonatkozó utasításai elleni eljárást követett, felosztatni, s városunk képviselő bizottságának egy új központi választmány alakítását rendelni el.

Midőn ezen alázatos kérésünkkel nagy méltóságod eléjárulunk, nem mulasztjuk el nyomatékos kifejezést adni azon erős meggyőződésünknek, hogy nagy méltóságod a felhozott és törvényezikkel indokolt kérésünknek eleget teend, mert nem hisszük hogy azon központi bizottmány, mely egyszer a törvény rendelkezési teljesítésében, hogy erősebb kifejezéssel ne éljünk oly nagyszerű járatlanságot, bizonyított be, mint ez fenn kimutatva lett, képesítve volna ez utánra is a törvény rendelkezéseinek megtartására. S ismételt törvényellenes munkálkodása egyebet nem eredményezhetne mint egyedül a képviselő választásoknak városunkban bizonytalan időkre elhalogatását.

Midőn jelen alázatos kérésünket beártnók s annak gyors ellátását mély tisztelettel kérnök, bátrak vagyunk, nagyméltósággal tudatni, hogy jelen kérésünk másolatát mai napon városunk központi választmányához tudomás vétel végett benyújtjuk.

Maros-Vásárhely 1872 Junius 5-én.

Nagym. m. k. belügyminiszter ur alázatos szolgálai,

Szász Róbert, m. p. az erdélyi kereskedelmi

és hitelbank titkára.

Horváth Gáspár, m. p. tanár.

Dr. Scheitz Antal, m. p. ügyvéd.

Vályi Károly, m. p. birtokos polgár.

id. Hints Miklós, m. p. jóságigazgató.

A helyi ev. ref. főtanoda 187 $\frac{1}{2}$ iskolai évenek berekesztési zárünnepélye.

— június hó 29-én 1872. —

(s. k.) A főtanoda nagy termében az említett napon lélekemelő szép ünnepélynek valánk tanúi. A helyi ref. főtanoda ifjúsága tartotta szokott zárünnepélyét.

Az ifjúsági dalegylet összhangzatos játéka után, a Zach Antal jeles karmester vezetése alatt álló jól begyakorolt, igen sokat haladott és meglehetősen erős zenekar szabatos játéka gyönyörködtetett.

Azután a köztisztviselőtanács és tanítványai részéről is szeretetben álló igazgató tanár Bihari Sándor tartott egy emelkedett szellemű, szép zárbeszédet. Bárme nyire kimért szűkeketű s ez időszereint különben is tulajdonított lapunk tere, szerkesztőnk azon igen helyes és általunk is méltányolt kijelentése szerint (Lásd 4-ik 1872 évfolyam, 41-ik szám) hogy t. i. a helyi lapokat hiszi hivatva a helyi ifjúság működésének mozzanatait éber szemmel kísérni, részletesen tárgyalni stb. helyén lévőknek látjuk e szép beszédet mely szép hasonlatai, erkölcsi tanúsága, s arany tanácsai által felül emelkedik a pusztán alkalmi beszédeken, egész terjedelmében alább közleni, ha lapunk szűkerete miatt megszakítva vagy késve is.

Tanuló ifjak! — kezdé általános figyelemközt — A jó gazda, midőn évi munkásságának gyümölcsét betakarította, számba veszi az eredményt, s ha meg van vele elégedve családjában hála ünnepeitől ha gyenge az eredmény után gondol mik lehettek a hibák miként lehetne azokat helyre pótolni s jövőre ki kerülni.

Mi is egy évimunkásságunk terményét takarítottuk egybe az elmúlt, napokban s most a hála ünnepeit akarjuk meg tartani; de előbb nekünk is kötelességünk meg tekintve az eredményt, egy vissza pillantást tennünk az év folyamára.

E tanév is eltelt s bekövetkezett a sokaktól annyira várt zár ünnepély. De vajlon közelbb jutottunk-e rendeltetésünkhöz, előbbre haladtunk-e a tökéletesedésben? elértük-e azt miután vágyva kezdtük meg ez évet; kitarthatlag munkásan haladtunk-e a pályán, s ha többre jutottunk is, ki tűzött célunk felé haladtunk-e?

Ha igen, — egy nem csak pusztá kötelességet teljesítettünk, hanem egyszersmind oly munkát tettünk, mely jövőnkre haszonnal, eredménnyel fog kamatozni, — egy kincsét egy maradandó tőkét szereztünk; ha nem — akkor el mondhatjuk, hogy ez évet elvesztettük, ki esett ez egészen életünkéből, mert a hasztalanul eltöltött időt többé vissza idézni nem lehet, s a mult mulasztását bajos a mostani sebessen haladó fejlődő korban után pótolni a nélkül, hogy a jelen és jövő ne szenvedjen.

Vannak, kik örömmel, meglepéssel tekintenek vissza ez évre, s kötelességük teljesítésének érzete a legnemesebben jutalmazza őket: — mások — a hanyagok aggodalommal várják az év bezártát, mert egyfelől nyugtalanítja öntudatuk, — a kötelesség mulasztás nyomasztó tudata: — félnek a szégyenüléstől, — s a mélyebben gondolkodni kezdők lehetetlen, hogy ne aggódjanak saját jövőjükre nézve.

Minden kórnak meg van a maga teendője s mindent a maga idejében kell teljesíteni. A férfikor a tettek kora, az ifjúság pedig az előkészület kora. Ha akkor kezd valaki teendője a b. c. jével ismerkedni, midőn a társadalomban egy test elfoglalva, azon sikernek, csak értőleg kell munkálkodnia az olyan csak terhére válik állomásának nem lévén képes helyét betölteni: — és ha az ifju, körében nem tartozó dolgokkal foglalkozva olyanokba vegyülne mire a mai időben sok példa van, melyek intézésére illő kiképzés helyett, csak később van hivatva s így tévútra térve elmulasztja az előkészülésre való időt hasznosan fölhasználni sokszor csak akkor látja egész nagyságában a hiányt, midőn már azt kipótolni kiegészíteni se ideje se alkama s mint czélt tévesztett ember előre haladni nem képes, s a társadalomnak hasznos tagjává nem válik. Ekkor hibáztatja szerencsétlenségéért az embereket — átkozza üldöző sorsát pedig szerencsétlenségének önmaga volt!

Látjuk, nemzeti társadalmi életünkben miként súlyosodik olom teherként a mult mulasztása a jelenre, mennyi erő kifejtés szükséges hogy a haladó kártól el ne maradjunk, — mennyire többet kíván a jelen idő, min

a multak: s mily kétségbe ejtő egy nemzet jövője, a kik annak föntartására hivatván hivatásuknak meg felelni nem lesznek képesek.

Mi tehát e vissza pillantás alkalmával a teendő?

A szerzet ismereteket, nem csak meg cartani: hanem tovább fejleszteni, gyarapítani kik tehát ez év folytán kötelességeiket teljesítették jelen évi feladatunknak becsülettel meg felelték dicsőregetesen jártak el, — meg lehetnek önmagukkal elégedve, csak azért elbizakodottaknak legyenek, nehogy azt hiddék, hogy mindent kimerítettek s már meg állhatnak mert mint a természetben vagy a tudomány terén is a megállás egyenlő az elmaradással, — folytonosan tovább kell a megvetett alapra építeni mert a tétlenül meg áll, a mellett az ut el halad és most nagyon sebesen kiknek pedig a lofolyt évről hiányai vannak, azok igyekezzenek a bekövetkező nagy szűn. idő alatt is azon hiányokat ki pótolni különben a jövő évről is elvész, mert ha nincs alap nem lehet reá építeni, — a ki nem tudja az előzményeket, miként értse meg a következményeket kételkedétszorgalommal — erős akarattal egy pár hónap alatt is szokot lehet elérni. Vagy kik ezt nem akarják nem képesek tenni, vessenek számot magukkal s maga idejében lépjenek más oly tiszteességes pályára mely jövőjüket biztosítja; mert mai időben mindenre ki képzelt egyének kívántatnak: sokféle kínálkozik, s ki azok legkisebbikei is jól betölti jobb szolgálatot tett ön magának s hazájának, mint a ki egy nagyobbban foglal el érdemtelensül, s azt betölteni nem tudja.

Tanítás által inkább csak alapot lehet vetni, megismerkedünk a teendők sokaságáról utmutatást nyerünk de a megszerzett palaeon az önmunkássai — önképzés fejti legjobban az erőt, megismerkedik az ember saját erejével a folytonos munkásság adni az erőt.

Fővárosi levél.

Pest, 1872. július 7.

Egy nagyhirű angol utazó mintegy 40 évvel ezelőtt hazánkról részletes ismertetést írván, abban a választásokról is (t. i. a megyeiokről) megemlékezvén, többek közt így szól:

„Ilyen alkalommal bámulatos a szónoklatnak ama tehetsége, melylyel a magyar megáldva van, édes anyanyelvünk zengzetes hangjai csak úgy ömlenek ajkairól, s mondatai a legnagyobb könnyűséggel következnek egymás után. Ha pedig a választás egyszer megtörtént akkor elfelejté indulatosságát és haragját és ismét csöndes lesz. A különböző pártok barátságosan jönnek össze a főispán asztalánál, s egymásra köszöntik habzó serlegeiket s mondják meglepő szépségű toastjaikat; utóbb a kimaradhatlan cigányzene mellett nemzeti dalokat énekelnek s végre vidáman s telyes egyetértésben oszlnak szét...”

Minő változás 40 év alatt! Az ősi szokásoktól mily nagy eltérés! A szenvedélyességben mekkora haladás! Nem csodálkozom, ha az öregek sokszor epekedve gondolnak vissza a régen elmúlt szép időkre!

Most a választások után hetek és hónapokkal is még mindig az örökös vádaskodást olvassuk egy vagy másik győztes párt ellen. Hát vajlon nem eléggé izgatottak a kedélyek ezek nélkül is? Vajlon szükséges-e a különben is eléggé lobogó tüzre olajat önteni még?

Bizonyára nincs az annyit emlegetett demoralisatiónak alkalmasabb terjesztő szere, mintha a különben is elég miveletlen s a rosra könnyen hajló tömeg előtt azok, kiket előbb jók és igazaknak tartott, s kiket talán ha nem is tisztelni, de minden esetre bacsúlui kellene — lealázzuk s mindenféle legtöbbször alaptalan rágalomokkal illetjük.

Azért uraim csekély szavamát én is fölemelem s kérem mindnyájukat, hogy miután a haza legnagyobb részében már megtörténtek a választások: feledjük annak izgalmait, fordítsuk figyelmünket az ezerefel parlagon levő másféle közügyeinkre s igyekezzék mindenki a maga saját körében s hivatása szerint működni a közjóllét előmozdítására, mert bizony ez minden cifra phrasisnál százszor többet fog érni!

A maig megválasztott képviselők száma 348, ebből 224 jobb s 124 baloldali; a mi többségünk tehát most is 100. A hét legérdekesebb választása kétségkívül a Kolozsvári volt, mely tökéletesen megfelelt a haza várakozásának.

Horváthország viszonya mind inkább kezd határozottá, rendessé és alkotmányossá lenni, s a nehézségek, melyek ott meglehetősen halommá tornyosultak volt, különösen Lónyai miniszterelnök ép oly tapintatos, mint erélyes eljárása folytán, lassankint szépen kiegyenlítődnek.

A fővárosi élénkség, részint a választások iránt való érdekeltség megapadása, részint a fürdői idény uralkodása, részint a nagy számú iskolák ifjúságának lassankint való szétoszlása, részint a magyar színi előadások szünetetése következtében, feltűnően csökkent, — s ugyszólván csak a nagyon szeszélyes időjárás képezi a közönséges szórakozás tárgyát a hölgyeknél, kik persze ilyen időben nem igen mutogathatják divatos, cifra vigandóikat.

Miután már én is a világ legunalmasabb s legkopottabb tárgyára ez ideig jutottam — bezárom leveletem.

Marosi.

Kolozsvári levelek

XXIII.

Kolozsvár, július 5.

Baloldali tüntetések. — Szép rendben lefolyt pártgyűlés. — A nagy nap. — Ki az éljen? — A választás eredménye.)

A baloldal, képviselő jelöltjeit Sáni Lászlót és Ráth Károlyt fáklás zenével tisztelte meg. Valóban imponans menet indult a redutból s a több ezerre menő választó és nem választó határtalan lelkesedéssel tartott a Biasini szálló felé, a hol Ráth Károly szállva volt. Itt hosszas piszegetés után csend állván be Herman Ottó üdvözlő Ráthot, ki megköszönvén azon kitüntetés, melyben őt pártja részelteté, ígérte, hogy az iparosok jóllétének emelésére mindent megteend. Innen a szűk Farkas utczába nyomult a nagy néptenger harsogó éljenekkel üdvözölvén Sántit, kit Tisza László üdvözölt, Sáni igen szépen felelt, rendre és csendre intvén párthiveit. Ezután a Rákoczy induló mellett a redout felé tartott a menet közben hatalmas éljeneket hangoztatván.

Ez mind szép — mondani fogja valamelyik szíves olvasóm, — de hát azután csak lett valami eredménye ennek a sok hokusz pokusznak? E kérdésre a felelete egy kis ideig adós maradok.

Mielőtt tovább folytatom az események elbeszélését, megjegyzem, hogy ugy a fáklás zenén, mint az ezt követő pártgyűlésen példás rend uralkodott.

Vasárnap (június 30.) tarták Ráth és Sáni programbeszédüket. A redout zsufolásig megtelt, a közép karzaton még egy pár nőt is láttam. Papp Miklós indítványára Tisza László megválasztaték a pártgyűlés elnökül. Tisza az elnöki széket egy baloldali irányu beszéddel nyitá meg, a melyben kárhooztatja a Lónyai kormányt stb. Papp Miklós újból feláll s képviselőjelöltökül ajánlja Sántit és Ráthot, kiket az ülés hosszantartó éljenzéssel elfogadott. Elnök egy bizottságot nevez ki, a mely bizottság felszólítja a képviselőjelöltöket, hogy mondanák el a gyűlés előtt programjukat. Egy negyed óra mulva Sáni és Ráth a gyűlésen megjelentek s viharos éljenzéssel fogadtattak. Előbb Ráth, utánna Sáni mondta e programbeszédét (ha az utóbbiét csakugyan annak lehetne tartani.)

E gyűlésen egy korteszászlót is szenteltek fel, a melynek órául Papp Miklós szemeltettett ki. Papp Miklós meghatóan monda köszönetet a kitüntetésért, a melyben ez alkalommal részesült.

A legnagyobb feszültséggel vártam a napot, a mely a küzdelemnek véget vessen. A tegnap mindenki a szokottnál korábban hagyta oda nyughelyét s sietett a főtérre. A szegletek különböző színű, s nagyságu és feliratu plakátoktól tarkáltak. A tanácsház előtt már kisebb körök alakultak, a melyek óhajták, hogy a jobb mások pedig, hogy a balpárt győzőn. Hét órakor megkezdődött a szavazás, eleinte a baloldal volt többségben, de délfelé a jobboldal kezdé tulszárnyalni a balt s ez aztán észrevehetőleg hátramaradt.

Benn a választásnál mulatságos jelenetek is voltak. A külvárosiak közül egy néhány Ráth helyett Rácztól életet. Délután be megy egy földműves, a kitől kérdeztvén ki az éljen, azt felelte: Sáni László. Hát a másik? A mi emberünk zavarba jött, kezdé fejét vakarni, de hosszas fejtrés után sem tudván kitalálni a másik nevét káronkodya hagyta oda a termet.

Este felé $\frac{1}{4}$ 7 órakor, Herman a baloldal fő matadora a tanácsház előtt báméskodó tömeget a redoutba gyűjté, a kik előtt azután kijelenté, hogy a baloldal megbukott s figyelmezteté párthiveit, hogy a rendezavarok megfékezésére előintézkedések tétettek a kormánypárt részéről.

Estve 7 óra 15 perczkor a szavazás bezáratott s néhány percz mulva kikiáltatott, hogy gr. Péchi Manó 1070 szavazattal, Hajós János pedig 1024-el a Sáni László 621 és Ráth Károly 643 szavazata ellenében a jobboldal képviselőjelöltjei. Az értelmiség szívből örvendett e győzelemnek, mert Kolozsvár várossa e választás által ugy mutatta be magát a nagy Magyarország és fejedelmi Erdély előtt, mint az értelem, mivelttség és józan haladás zászlóvivője, mint Buda-Pestnek méltó iker testvére.

Éljen Kolozsvár városának higgadt, értelmes polgársága! Éljen a nagy hazafi, ki önzetlen működése által hazánkat a jóllét s a köztisztviselő magas fokára emelte, a ki elvet alkotmányos jogainkat ismét visszaszerezte, a ki böles tanácsával erélyesen közre fog működni ezután is, hogy szeretett hazánk az anyagi és szellemi jól lét óhajtott magaslatát elérje! Éljen gr. Péchi Manó és Hajós János Kolozsvár városának képviselői Adja

az ég, hogy parlamentáris kormányunk, Kolozsvárt, elv-hűségért sok a kolozsvári egyetemhez hasonló jóté-kony intézményben részeltesse!

Münker Arnold.

Gy.-Szt.-Miklós, 1872. jul. 5.

Oly dolgokról vagyok kénytelen írni, melyek önt, mint egy székelő lap szerkesztőjét, bizonyosan érdeklik, s a rendért és józan eszmék győzelméért hevülő keblére bizonyára fájdalmas benyomást fognak tenni.

Követválasztásunk július 3- és 4-én megtörtént, hogy Antalffy Károlynak egyhangú jelölése után, egy helybeli tapasztalatlan fiatal birtokos eszélytelen kortes-kedése következtében, Jánosi Mihálynak később történt fölléptetése által a Deák-pártban előidéztet megoszlás a párt győzelmét megfűszárítja, azt még csak kinőjjük; hogy a baloldal észrevévé a párt megoszlását, a kedvező al-kalmat megragadta s a nép által eddig még csak hírből sem ismert jelöltjét — mindnyájunk meglepetésére — a 12-ik órában Gyergyóba üstökölé, azt ügyes párttak-tikának tartjuk s ellene semmit sem szólnak, de hogy a baloldal népünket oly megvásárolható csordának tekinté, melynek nem szükség jelöltje érdemeit, multját s jelle-mét ismerni; mely képes legyen arra, hogy sohasem tel-jesíthető ígéretek által, néhány lelketlen s csak saját szennyes önérdéküket tekintő falu népvezető rész hajla-mainak és érzelmeinek aljas fölhasználása mellett, a szóbeli ígéreteken kívül még más kézzel fogható argumentumok-kali elcsábítása által, magát nemcsak az eddig józanul követett ösvény elhagyására, de a legirtózatossabb kicsa-pongásokra, fenyegetésekre, verekedésre, lövöldözésre és személyek megtámadására is ragadtassa: e fölött sajnál-oznunk és bámulnunk kell, — s van is okunk rá.

Az 5 forint büntetés terhe alatt összeharagított né-mely községek választói e téren szánandó dicsőséget arat-tak. Ők rejtett fegyverekkel jelentek meg, s visszatérő utjukban megtámadták a békés utazókat, halállali fenye-getéseket kiabáltak be tisztviselőik udvarára s rejtett fegyvereikkel lövöldöztek.

Általában a gyergyó-szt.-miklósi követválasztó ke-rület a baloldal féketvesztett és semmi szentet nem is-merő bérenczei által fölzigatva, ma egy anarchia szélén áll. A szent-domokosi postahivatal épülete megtámadta-tott; a postamester pedig nyílt Deák-párti elveiért ha-lállal fenyegettetett stb. stb.

Az eddig összetartó, békés érzelmű s a törvényeket és egymás meggyőződését tisztelni tudó nép között, a Deák-párt férfiai elleni fenyegetések, uton-uttfálon hall-hatók s méltán lehet félni: nehogy az 1848-iki márczius első napjai bekövetkezzenek.

Csak még egy ily színű izgatás a második választásra, s akkor gondoskodjék a kormány katonai fődözetéről és külön törvényszékéről.

Vigaszul azonban ez elszomorító tudósításom végén, ki kell emelnem a gyergyó-szt-miklósi vál. kerület értel-miségének kitüntetéséül, hogy a megkísérelt legnagyobb csábítás, izgatás és vesztegetés dacára is a baloldal nem győzhetett; mert általános többséget egyik jelölt sem nyervén Boér Antal baloldali és Antalffy Károly Deák-párti jelöltek között új választás lesz. — s utóbbinak győzelmét népünk jól fölfogott érdekéből tiszta szívből kívánjuk.

Mitácsi.

Helyi dolgok.

— **Földvári Károly**, az 1849-ik Közlöny márczi-usi egyik száma hivatalos rovata szerint; „A legvité-zebb harczfi” a napokban városunkba érkezett, itt csak rövid ideig mulatandó. E jeles magyaremlő neve már a történelemé. Szíve, lelke s egész édesmaga a drága Honé és királyé. Azok, kik e város keblében e derék harczi, s meleg keblü embert közelebből ismerik, s ép azért ha-tártalanul tisztelik, őt folyó hó 14-én d. u. 6 órakor bajtársa és barátja honvédőrnagy Szabó János lakása előtt forró üdvözlétük és benső elismerésük nyilvános ki-fejezésével fogják megtisztelni.

Vasárnap reggel az utszák szögletein olvashatandó plakátok fogják ezen polgári ünnepély részleteit a t. ez. közönséggel tudatni.

A nép, a mely az elismerés, a hála kötelességeit érzi is, teszi is, az lovagias, nemes lelkű nép.

A helyi ev. ref. egyház elemi fiú és leány iskolá-iban a folyó nyári félévi vizsgálatok, július 6-án kezdve 10-ig bezárólag, öt egymás után következő napon, lejár-tak.

Az elemi két fiú és 6 osztály leányiskolában volt 600 növendék, 7 férfi és 3 nő tanító oktatása és vezetése alatt. A tanuló gyermekekben képviselve volt a szabad hon mindenik vallása, és örömmel volt köztük szemlélhető, magyar, olasz, német, szász, román és izrelita nemzet fia, leánya.

Szívet emelő nemes bizonyítéka a vallásos türelem-nek, s a nemzetiség boldogító összeolvadásának.

A vizsgák teljes megelégedést kiérdemlőleg s a maros-vásárhelyi ev. ref. Egyház pártatlan áldozatait iga-

zolólag s a lelkes tanítók: Székely Lajos, Petri János, Nagy Antal, Ugrai Gyula, Szentgyörgyi István, Szke-res Elek, Molnár Károly, ernyedetlen munkásságukat jutalmazólag folytak. Szívet emelő látvány volt a nagyobb leányiskola 3-ik és 4-ik osztálya növendékeinek e félév alatti női munkájuk bámulásra méltó eredményeit szem-lélhetni; egy nagy hoszu asztal két napon kétszer volt gaz-dagon berendezve az említett két osztálybeli leánykák mindenmü nőimunkák szebbnél szebb darabjaival, s mily nemes kötelességet teljesítünk akkor, midőn ide igtat-juk, — lelkesítésül jövőre nézve — neveiket azon leá-nyoknak, kik, egy tekintélyes női műértő bizottmány illeté-kes véleményezése szerint, magokat a nőiművek készítésé-ben meg különböztették:

a 4-ik osztályból: Buzetti Angela, Buzetti Regina, Mihály Róza, Molnár Ilona, Hölbling Ernesztina, Gölner Mari, Barabás Nina, Rudolf Vanda, Schmisz Lori, Schmisz Zefi, Rozsnyai Ilona, Petri Eszter, Deák Nina. A 3-ik osztályból: Sigmond Ilka, Hines Ilona, Pap Mari, Szántó Anna, Barabás Berta és Tordai Susa.

Volt még látható a 4-ik leányosztály vizsgájá alkalmával a szöszekre egész terjedelmében kiterítve egy — ezen is-kola kitűnő növendéke Kozma Nina által a helyi nunitárius szentegyházbeli urasztala számára remekül recézett terítő.

A női munkák készítése terén tett szép haladás a tisztelt tanítónő Petri Jánosnő nagyra becsült érdeme, melynek megosztályosai, tekintettel a kivitel körül tanu-sított pontos felügyeletre, Petri Susánna és Petőfi Éliz iskolai felügyelő leányok.

És most mind ezen szép eredményekért forró hála-köszönet a maros-vásárhelyi ev. ref. egyháznak! Meleg és szíves elismerés a lelkes tanítóknak és tanítónőknek!

A Maros-vásárhelyi polgári iskola növendékeinek július 1-én tartott vizsgáján az iskolaszék kegyéből ju-talmat nyertek a következők. Magyar nyelvtanért: Tá-lyai György 2 frt, Lichter Sándor 1 frt. Földrajzért: Du-dutz Gábor 2 frt, Fridrik György 1 frt. Meniségtanért: Dudutz Gábor 2 frt, Pál György 1 frt. Terményrajzért: Gläser Simon 2 frt, Fridrik György 1 frt. Rajzért: Csejdi Lajos 2 frt, Fridrik György 1 frt. Szépirásért: Klein Adolf 2 frt, Fridrik György 1 frt, mely jutalmak ugy voltak kitűzve, hogy minden tantárgyból a legjelesebb kapja a jutalmat.

Kath. Gm. Direktory, főtisztelendő Balás Antal ur kegyéből 4 legjobb magaviseletű növendék nyert jutalmul 1—1 forintot u. m. Dudutz Gábor, Tályai György Glaser Simon, Domokos Ödön. Polgármester tekintetes Borosnyai Pál ur kegyéből 2 első rajzoló nyert 5 frt. u. m. Csejdi Lajos 3 frt, Fridrik György 2 frt. Hálás köszönet az adakozóknak. Nagy Lajos p. i. igazgató tanár, Gruber Mihály p. i. tanár.

Értesítés és kérelem.

Miután ez erdélyi gazdák második vándor gyűlés, folyó 1872-ik okt. 3. 4. 5. és 6-ik napjaiban fog megtar-tatni tiszteletteljesen felkéretnek a t. hatóságok, egyletek és magánosok, hogy a vándorgyűlésen tárgyalatni öhajtott kérdéseiket, indítványait és javaslatokat legkésőbb fo-lyó évi augusztus hó 15-ig alólírott titkári hivatalhoz eljuttatni sziveskedjenek. Kelt Kolozsvárt, 1872. július 8.

Elnöki megbízásból:

Gamauf Vilmos,
egyleti titkár.

Színi szemle.

— Juius 29. A bűvös vadász, nagy opera 3 felv zenéje Weber Mária Károlytól.

Ma már a zenevilág sok és nagyszerű zenemű által van gazdagítva, de mi azt hisszük, hogy azok közt egyet-len egy se áll a „Bűvös vadász“-nál magasabban, s sze-rintünk, ha Weber ezen egyetlen zeneművével mutatta volna be magát, mint zeneszerző, a műértő világnak, ez elég lett volna őtet, mint a zene egyik legragyogóbb csil-lagát, tüntetni fel. Már a nyitánya a „Bűvös vadász“-nak ez ideig fejül nem mult remekmű, s ezzel egy színvo-nalra csakis a Mozart „Don Juan“-ja és a Beethoven „Fidelio“-ja nyitányai helyezhetők. S van egy tulajdona ezen nyitánynak, mely ezt a más két ouverture felébe helyezi, s ez abban áll, hogy a „Bűvös vadász“ nyitá-nyában a darabban előforduló szebb és nagyobb gondo-latok, mint egy előre ismertetésül, gyönyörű és meglepő beosztással, mind előfordulnak. És az a Weber eredeti gondolata s szerencsés kivitele, mert ez által a halha-tatlan szerző előkészíti a halgatót a nagy élvezetre, mely reá a darab egész folyamában vár.

Az egész remek mű magasztos szelleme, — mely főleg vallásos — örök becsben fogja e darabot fenn-tartani. — Vagynak e zeneműben több passzusok, melyek méj és vallásos érzés szempontjából, bármely remek egy-házi zene szép gondolatain túl tesznek. Ilyen például egyik az midőn Kunó, Gáspár és Max által énekelt — szinte utólráhetlenül remek — Hármashan, Kunó, Maxot lelkesíteni s szavakban igyekeznek: „Fiam! ha bizol — Isten-ben, nem hibázol“ e vallásos lelkesítésbe s az erre kö-vetkező néhány tactusba, — melyek a fuvó hangszerekre vannak írva — a szív minden hurjait oly áhitatos rez-gésbe hozó érzést lehelt Weber, hogy a meleg keblü hall-gatónak jó porba borulni azon mindenható szerző előtt, a ki ezen bájoló hangokban, mint egy örök hálára köte-

lezett revellatíóban, a szerető emberi szívnek, mint a sze-retet istene mutatja be magát.

Egy másik magasztos helye a darabnak: Agatha magánydalának az a része, melyben Max védelmére Is-tent felkéri.

És a harmadik passus a remete megjelenése által bekövetkezett vallásos fordulata a játék menetének. Csak hallgassa az ember azt a zenekíséretet figyelemmel, mel-lyel Weber a Remete dalát követi, bizony elragadtatva hajol meg a szerző genialitása előtt, s az épületes zene jóté-kony hatása alatt szelid, humanus érzéssel telt kebelrel tér haza a „Bűvös vadász“-ból, melynek megnézésére, meglehet egykedvűleg ment volt.

Az előadásban hármán betöltötték helyüket Szilá-gyiré (Agatha), Halmi (Max) és Némethi Giza (Anna.)

Szilágyiné játéka végig egyformán graciós volt; ha-nem fő és megragadó momentum játékának az volt, mi-dőn, Max künmaradásán aggódva, az éj esendében egész áhíttal ereszkedik térdre, s érzéstele megható éneke val-lásos hangjaival istentől esd védelmet szerelmesse számára. Az ily jelenet, miként azt Szilágyiné adta, meg teszi ki-vánatos hatását a fogékony emberi kebelre, az erkölcs templomává idomítva azt.

Halmi csengő fiatal szép hangjával, csinos öltözeté-vel találó játékaival a sufolya telt házat valóban gyö-nyörködtette.

Némethi Giza minden várakozást tulszárnyalt könnyű séggel, tisztasággal és kifejzéssel énekelt és jádszott, Pedig az Anna szerepe egy a legclassicusabb szerepek közül a daljátékok világában. Némethi Giza szakmájának ezen sajátosság természetét felfogta és jól adta.

Törököl (Kuno) és Mezeiről (Gáspár) nem mond-hatjuk, hogy nagyon gyengék lettek volna, hanem azt ók is, mint valódi cultus emberek, elismerik, hogy nem rendelkezhetnek elég erővel a végre, hogy a két nagy szerepben fekvő vállalatnak kellőleg és kielégítőleg meg-fel lehessenek. Egyébiránt mi őket ezekben a szerepekben bár mikor örömet meg halgatjuk.

A zenekar remekelt. A rézhangszerek kiemelkedetten működtek ez egész előadásban. A vezetés teljes elisme-rést érdemelt. A kardalnokok, inposan kiegészítő részei a nagy szerzeménynek, megtették kötelességüket, most is mindég. Az nagyon becsülni való bennök, hogy nem szo-rakozottak; pedig a szarakozottság általános bűne a kar-dalnoknak, főleg a pesti nemzeti színház mellettieknek.

Nézők, Maros-Vásárhelyt általunk soha nem látott mennyiségben.

— Julius 30. Vasárnap. Bűvös vadász.

— Julius 2. Kedden. A fekete orvos, Anicer Bur-geois Dumanoir-tól. Dráma 5 felv.

A néger indulatos, minden érintésre kítőző termé-szetét híven festi, s Kovács Gyula ezt a festést találóan állítá előnkbe.

Dobolyi Sándor.

Legujabb posta.

Zágráb, Julius 9. Az estiülésben a posti ország-gyűlésre küldendő képviselők választattak meg. A felső-házban beválasztattak: Inkey és Smaic, a képviselő-házba: Erdődy István, Erdődi Rudolf, Kuen Henrik, Pe-jacsevich Péter, b. Prandau Zivkovich, Horváth, Kraljevich Benjámin, Kis Gábor, Joannovits Jurkovi Krisnujajd Labat, Moelié Julius Jellacis és a következő nemzetiek: Ivar Rogulie, Tomber, Berlik Mihalovich, Muzler, Nugent Voncina, Mikatovic Pust, Mrazovich, Julich Krestie, De-recin, és Horváth Mirkó. Ez a névsor a báró Prandau és nemzetiek közti kiegyezkedés eredménye, melyhez Mi-halovich érsek és Soie püspök is hozzájárultak.

Pejacsevich miniszter Bécsbe utazott.

New-York, jul. 9. A demokrata-párt nemzeti egyesülete ma délben Baltimoreban egybegyűlt. Minden államból voltak küldöttek jelen. A volt senator Doolitte elnökké választott. — Greeley Horace mint az egye-sült-államok elnöke részére nagy lelkesedés mutatkozott. Ellene az ellenzék kisebbségben volt, de igen heves. A conventió legközelebbi ülése holnap 10 órakor lesz. — Watson Péter az Erie-vasut elnökévé és Dron tábor-nok alelnökké egyhangulag megválasztott. Mexikói hírek szerint Juraez katonái Monterey-t ismét bevették. Felix Rafael meghalt.

— Zágráb, jul. 10. Ma a felirati bizottság Bécsbe elutazott. Strossmayer püspök oda meghívattatott. Az unio-nista clubban nagy feszültség uralkodik, tizenhaton onnan kiléptek.

— Prága, jul. 10. Rudnitzben Pilsen mellett tegnap este felhőszakadás volt. A város és környéke nagy kárt szenvedett. Hasonlóképp Liebnitz államvasuti állom-vasuti is Prágától nem messze, ma éjjel a felhőszakadás sok kárt okozott.

— Zágráb, jul. 9. (országgyűlési ülés.) Az or-szágos bizottságba választottak: b. Prandau, Zivkovic, Kral-jevic, Prica, Horváth Péter, Kusevich, Kraljevic, Mara-zovic, Voncina, Jakic és Krestie. A feliratott Mazura-nic elnök és Zivkovite alelnök fogják a felségének át-nyújtani, visszajövetelükig az országgyűlés ülései elnapo-latnak.

— Zágráb, jul. 9. Négy órai országgyűlési ülés után harmadik felolvasása az elfogadott feliratnak. A felirati bizottságba beválasztottak Mazurics és Zivkovics. Interpellatiók a borzadalmas administratio miatt.

Törvénykezés.

A m.-vásárhelyi m. kir. ítélő táblánál 1872. július hó 8-án és következő napjain a következő percek fognak előadatni.

I. tanács polgári ügyben

Előadó k. t. r. b. Ferencz Károly.

Binder János, Kretshmer Antal e. bizt. háb. i. Lengyel Sámuesné, Lengyel János csődtömege e. 1362 frt i. Szongott József Zakariás Lukács hagyatéka e. 55 frt 75 kr. i. Pataki József csődtömege Seethal Ferencz, B. Horyáth Miklós e. 9000 frtos váltó kiad i. Grün Leopold Oriann Stefan és neje i. 70 frt. i.

Előadó k. t. r. b. Csergedi János.

Szentgyörgyi Samuel Bartha József és t. e. 50 frt i. Lupsa közséje Rosiáé Vaszié e. 144 frt 26 kr i. Juon Fenesi Bandrea Anika Juon Otti Parde, e. tulajdonosi jog i. Manciuale Trinne Éva e. egy kaszáló i. Dájbukát Dávid, Szabó Balázs és neje e. egy belső telek i. Olain János Antalfi Mihály és társa e. végren delet érvényesltése i. Todor Gyula, Sebesi Ádám e 300 frt i. Hofman Jakabb, Tipograt Mihály e. 49 ft. 80 kr i. Szovi Ádám, Juon Matei Bozza e. 411. frt i. ifj. Nagler Frigyes, id, Nagler Frigyes e. 2200 frt i.

Előadó k. t. r. b. Lészai Lajos.
Csik.-szk.-király község, Bardoczszek határirtokos-sága e tulajdonjog i. Domján Jánosné, Kelemen Györgyné st. e. kagy. kiad. i. Moraiann Radu Juon Pana Nicolae 55 ft i. Botta Gergely Horváth Antal s neje e. 336 frt. i. Miller Adolf Ábrahám Noe e 172 frt 24 kr i. Sándor Lászlóné urb. kárp. ügye Szabo Ferencz urb. Özv. b. Szupszics Józsefné kárp. ügye i.

(Vége köv.)

A „Székely Hírlap“ magán távsürgönye.

Feladatott 12-én 6 órakor.
Érkezett 13-án 10 óra 59 perczkor.

Ilie Macellariu Barcsay Kálmán ellenében mintegy 30 szótöbbséggel képviselőnek választott. Hátszeg városa részéről.

— Nyilatkozat: A „Székely Hírlap“ július 10-diki száma „Tárczája“-ban megjelent „Ígénytelen nézetek levéltáraink érdekében.“ itt ott némi sajtó hibát enged láttatni, de minthogy már utólagosan késő lenne azok helyreigazítása, csupán két szóban kívánom a másként értelmezést: Maroszéken ugyanis az 1870-ik végzett fel-

számítás szerint 76.720 lélek találtatott és a szék havasa nem 1800 ☐ hanem m. e, 18000 ☐ hold terület foglal el,
Sz. A,

Bécsi tőzsdei árkelet

(július 11.)

5% ^o metallique	64.70
5% ^o nemz. államkölesön	64.70
1860. államkötvény	103.70
Bankrészvény	837. —
Hitelrészvény	333 50
London	12.70
Ezüst	110.85
Arany	5.37
Napoleon arany	8.9
Földteh. ment. kötvény magyarhoni	81.50
„ „ „ temesi	79.50
„ „ „ erdélyi	71.25
„ „ „ horvát-slavon	—9—

Felelős szerkesztő: DOBOLYI SADNOR.

HIRDETME NYEK

A nagy verseny. 4—5

melyet a tömérdek ujjonnan alakult bank és magán-váltó-üzlet a sorsjegyrészlet-üzlet terén kifejt, felkelté bennem a vágyat egy oly módozat feltalálására, mely által a t. közönség azon osztálya, mely sorsjegyeket részletfizetés után szerzi be, semmi esetre se veszítsen, de sőt a befizetett pénz után a törvényes kamatot huzzza, és eredeti sorsjegyek beszerzése által szerencsáját, még külön meg kísérelhesse.

Épen nem volt könnyű feladat ezen módozat feltalálása, miután tudvalevőleg a kis lutriban való játék — melyben pedig a nyeremény-chancek sokkal csekélyebbek mint a nagy sorsjegy-lotteriában — bármily jó és óvatos módszer mellett is mindig pénzszádozattal jár.

De nekem hosszas és beható tanulmányozás után sikerült a t. közönséget, két a legjobbak közé tartozó sorsjegynek egyes összeállítására s az ezekre nézve elvállalt jótállás által nemcsak minden veszélytől megóvni, hanem befizetett pénzt kétszeresen kamatoztatni és annak még évenként 8 legnagyobb huzásbani részvételt kieszközölni.

Kapható ugyanis nálam 30 havi 10 forintos részletben egy 5% 100 fortos 1860-iki államsorsjegy évenként két huzással (február 1-én és augusztus 1-én) 300,000, 60,000 frt stb. főnyereménnyel és egy 3% 400 frankos állambiztosítékkal ellátott török vasutisorsjegy, évenként 6 huzással június, augusztus, október, december, február és április hónapban; főnyeremény 600,000, 300,000 frank aranyban.

Már most a vevő e két sorsjegyre 300 frtot fizet le. Részemről azonban kötelezem magamat azon esetre, ha az 1860-iki sorsjegy, a befizetés tartama alatt, sorozathuzáson kihuzatnék, a részletlelve tulajdonosának, ha ezt az illető részletlevelet egy hónappal a sorozathuzás után nekem visszaadja egy 100 frtos 1860-iki sorsjegyet és egy török sorsjegyet ingyen kézbesíteni, s neki még külön a befizetett összeget 6%-os kamatjával együtt visszatéríteni; sőt még ennél is tovább menve, kötelezem magamat, azon esetre, ha az 1860-ik sorsjegy a befizetés tartama alatt nem huzatnék ki, azt 10 év leforgása alatt 300 frittal visszavásárolni, feltéve, hogy ez idő alatt sorozata kihuzatott s az nekem két hónappal az illető számhuzás előtt kézbesítettett.

A befizetett részleteket pedig ez első részleten kezdve 6%-al kamatoztatom, s ezen kamatot az eredeti-sorsjegyek kiadásakor készpénzben kifizetem. Azonkívül az 1860-iki sorsjegy 5%-ot bankjegyekben, a török sorsjegy pedig 12 frankot aranyban kamatoz, a mi már magában több mint 10%-os jövedelem.

A kamatszelvevények valamint a jótállási-jegy a részletlelvekre vannak erősítve.

Megkötött üzletek semmi esetben sem bonthatók fel.

Huzási sorozatok ingyen küldetnek meg.

Utánvételi megrendeléseknél kötgjegyenként legkeveseb 5 frt o. é. előre beküldendő.

FISCER M. L.,

váltóháza a „Fortunához“ Pesten, hatvani utca 16. sz.

Nyomatja Imreh Sándor Maros-Vásárhelyt, az ev. ref. főiskola gyorssajtóján 1872.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

3—3

A postadijak megkimélése végett minden belföldön megjelenő hirlapokra előfizetéseket elfogad és pontosan ellát a Wittich J. könyvkereskedése Maros-Vásárhelyt.

4—12

Hirdetmény.

A maros-vásárhelyi takarékpénztár

minden, a t. cz. közönség részéről hozzá betett és ezután betendő pénzek után

6%-os kamatot fizet

folyó évi július 1-ső napjától kezdve.

A m.-vásárhelyi takarékpénztár igazgatósága.

VICTORIA

biztosító társaság Kolozsvárt

5,200,059 frt 54 kr biztosítéki alappal

biztosítókat fogad el

az ember életére, minden módozatokban;

nevezetesen biztosít: a) halál esetében fizetendő tőkéket; b) a biztosítónak még életében fizetendő tőkéket; c) gyermekek számára nevelési, kiházasítási vagy férjhezmeneteli tőkéket; d) nyugdíj vagy életjáradéki összegeket; e) temetkezési költségeket; f) közvetíti az általa alakított *tulélési csoportokat*.

Ezen „tulélési társulatok“ használása különösen olyanoknak ajánlható, kik aránylag csekély betételek mellett gyermekeik felnőtt korára egy tetemes hozományt kívánnak biztosítani.

A résztvevők bizonyos előre meghatározott időszak lejárása után, tetszőleges egyszeri vagy évenkénti betételük fejében vissza nyerendik:

1-ör A fizetett betételeket.

2-ör Ezek kamat kamatait.

3-ör A kihaltak betételeinek és ezek kamat szorozványainak reájuk eső részét.

Közép halandóság és rendes országosan divó kamát mellett, 100 frt évi betét után remélhető, p. o. 12 évi betét után a betét 1200 frt helyett 2200 frt.

Élet-biztosítási példák:

I. Halálesetre biztosított 1000 frt tőke évenkénti díja a biztosító 20—30—40—50 éves korában kezdődőleg 17 frt 30 kr. 22.70, 31.70, 47.60.

II. Kiházasítási 1000 frt tőkéért, mely a gyermeknek 20-ik évében fizettetik ki, évenkénti díjban esik, ha a kedvezményezett gyermek a belépéskor 2—4—6—8 éves 34 frt 20 kr. 42 frt — kr, 51 frt 20 kr, 64 frt — kr.

III. Ha egy jelenleg 25 éves egyén 60 éves korától kezdődőleg évenkénti 1000 frt járadékot kíván magának biztosítani, fizet évenként 81 frtot o. é.

IV. Hogy egy jelenleg 28 éves férj és 22 éves neje valamelyikök elhalásakor a tul élő részére 1000 frt legyen biztosítva, fizetni kell díjban 31 frt 30 krt évenként.

Ezen kívül biztosít *tűz-, jég- és szállítási károk* ellen.

Bővebb felvilágosítással szolgálnak a társasági felügyelők, vidéki ügynökök és helyben.

A „Victoria“ biztosító társaság főügynöksége

Szöllősi Sámuel, Deák Ferencz-utca 342. szám.

14—26